

MARTIN PÁNEK

KOMPLETNÍ SLEPICE

ŠIKMÉ POHLEDY Z CEST

Kompletní slepice: Šikmé pohledy z cest

Martin Pánek

马杰华

Vydal: Ludwig von Mises Institut, o.s.
www.mises.cz

Ilustrace: Milan Martinec
Obálka: Dominik Stroukal, Iva Hromková
Editor: Katka Linhardtová
Sazba: Iva Hromková

Martin Pánek, Praha, 2012

ISBN: 978-80-905068-8-6

Obsah

Předmluva Petra Macha	7
O autorovi	9
Úvod	9
Doložka editorky	11
1 Před Čínou	13
1.1 Přihláška na výměnný pobyt podána	13
1.2 Přijímací řízení za mnou	18
1.3 Over the Hills and Far Away	21
1.4 Můj první kontakt s výsostnou půdou ČLR	21
1.5 Latitude, longitude, altitude	24
1.6 Leaving Las Pragas	25
1.7 Cesta	26
2 Začátky	32
2.1 Jinej svět	32
2.2 Week 1	34
2.3 Čínský jídlo	36
2.4 Peking, Beijing, nebo snad Pej-f'ing?	40
2.5 Jazykové okénko	42
2.6 Kupuju pantofle a marmeládu	43
2.7 Wo xiang lifa	44
2.8 Čína: edice životní prostředí	46
2.9 Den měsíce	50
2.10 Tai Shan	50
2.11 Dívka ze zastávky	56
3 Cesta z města	58
3.1 Šanghaj, den první	58
3.2 Šanghaj, den druhý	62
3.3 Šanghaj, den třetí	65
3.4 Šanghaj, den čtvrtý	68
3.5 Šanghaj, den pátý	69
3.6 Šanghaj, den šestý	70

3.7	Znásilnění Nanjingu	74
3.8	Suzhou, čínské Benátky	77
3.9	Líbánkové město Hangzhou	80
3.10	Putuo, maglev, Pudong . . . a šáteček	87
3.11	Shanghai Trip — shrnutí	90
4	Čínský podzim	94
4.1	Stranická pýcha	94
4.2	Dívka z ulice	94
4.3	Komu škodí levný yuan	96
4.4	Proč je Coca-Cola v Číně levná?	99
4.5	Nejotřesnější zážitek	100
4.6	Bankovní odyssea	102
4.7	Lidová měna	104
4.8	Čína jako země nesvobody aneb pokrytec Cameron v Pekingu	106
4.9	Jingji Xueyuan	108
4.10	Odjezd Zélandanů	111
4.11	Co tu chybí	112
4.12	Pražské náměstí	113
4.13	Mai Dang Lao	114
4.14	Uvězněn na střeše	116
4.15	V luxusní restauraci	117
4.16	Co se děje poslední dobou v Číně	120
5	Cesta na jih	124
5.1	Guangzhou, den první	124
5.2	Guangzhou, den druhý	125
5.3	Guangzhou, den třetí	127
5.4	Guangzhou, den čtvrtý	128
5.5	Guangzhou, den pátý	130
5.6	Přesun z Guangzhou do Haikou	131
5.7	Štědrej den v Haikou	132
5.8	Haikou report	134
5.9	Xiamen, den první	137
5.10	Xiamen, den druhý	138
5.11	Xiamen, den třetí — Gulangyu	141

5.12	Xiamen, den čtvrtý, Silvestr a den pátý	143
5.13	Xiamen, den šestý – malasong	146
5.14	Xiamen, den sedmý – málem skoro odjezdový	151
5.15	xMas Trip – zhodnocení	154
5.16	Výsledek	156
6	Peking	157
6.1	Sbaleno, dvacet	157
6.2	Peking, den první	158
6.3	Peking, den druhý	160
6.4	Peking, den třetí – Zed'	162
6.5	Peking, den čtvrtý – čínský poslední	164
6.6	...dární! Legendární!	169
7	Dodatky	171
7.1	Ekonomická svoboda v Číně	171
7.2	Chvála konkurence	174
7.3	Tibet	175
7.4	Život na jinanské univerzitě	178
7.5	Móda	179
7.6	愛 aneb randění	180
7.7	Vliv tradice	183

读万卷书不如行万里路。
Procestovat deset tisíc mil je užitečnější
než přečíst deset tisíc knih.

- čínské přísloví

Předmluva Petra Macha

Kdyby Karel Čapek nejel do Španěl, ale do Číny, a kdyby tam jel v době internetu a kdyby mu bylo 23, myslím, že by to napsal podobně.

Když byl Martin Pánek v Číně, byl jsem pozorným čtenářem jeho blogů na jeho webu mmister.com a jsem občasným čtenářem jeho všude možně po webech objevujících se glos. Četl jsem ty blogy, protože Pánek píše vtipně a protože mám rád cestovatelské zážitky. A znám Martina Pánka od narození Strany svobodných občanů v únoru 2009. Cítím tedy jistou kvalifikaci k tomu tuto krátkou předmluvu k jeho čínské knize napsat.

Martin Pánek je osoba dostatečně známá členům Strany svobodných občanů – coby dlouholetý člen Republikového výboru a aktivní diskutér. Tisíce Čechů díky němu znají česky otitulkovaná euroskeptická videa s Nigelem Faragem.

Kdo čte Martina Pánka na jeho webu nebo jeho glosy na internetu, nebude překvapen, že i knížka z blogů vzniklá je napsaná hovorovou češtinou (čtenář by se měl připravit na slova jako *bejt*). Za druhé, knížka obsahuje pár slov, která by někdo mohl označit za neslušná. Za třetí, obsahuje slova česko-anglicko-internetového slangu. Tím se nenechte odradit. Pokud je vám víc než 23 a všechna slovíčka facebookové generace tudíž neznáte, z kontextu většinu pochytíte. Tento styl knížky samozřejmě nepřekvapí čtenáře internetových příspěvků Martina Pánka. Cítím ale za potřebné touto cestou čtenářskou obec varovat: mnozí totiž znají články Martina Pánka z webu svobodni.cz, kde je někdo vytrvale edituje :) a čtenáře tak ochuzuje o svérázný spisovatelský styl Martina Pánka.

Komu bych knížku doporučil:

- Všem studentům VŠE a jiných škol, kteří byli nebo se chystají na výměnný studijní pobyt
- Libertariánům a voličům Svobodných, aby si knihu mohli za pár let nechat podepsat, až z autora bude třeba (euro)poslanec
- Cestovatelům a čtenářům cestopisů. Krom toho knížka obsahuje nejen cestovatelská pozorování, ale i související ekonomické úvahy (o cenové elasticitě poptávky, o vztahu měnového kurzu juanu a čínských cen) – takže ji lze doporučit jako doplněk ke studiu ekonomie.

To je myslím dost na to, aby se z knížky stal bestseller (nebo best-downloader).

Přeju zaujaté čtení.

Petr Mach
červenec 2012

O autorovi

Martin Pánek je studentem ekonomie na Národohospodářské fakultě Vysoké školy ekonomické v Praze. Rok svých studií strávil v Německu a půl roku v Číně, o čemž je tato kniha. Je členem Republikového výboru Strany svobodných občanů a šéfredaktorem časopisu Laissez Faire. Občas si přivydělává jako učitel němčiny.

Vede si svůj osobní blog na adrese <http://mmister.com> a dále tyto weby:

- <http://euroseptik.cz>
- <http://letour.cz>
- <http://bastiat.cz>

Úvod

Laskavý čtenáři, děkuji za zakoupení¹ knihy. Když jsem z toho ještě neměl rozum, snívalo se mi o kariéře spisovatele. Potom jsem ale zjistil, že napsat knihu je až moc složitý a že psát blog je snazší. Na blogu už jsem psal o lečjakým tématu, ale na blogování z Číny jsem se fakt těšil. Mým přáním bylo, že se mi snad povede přinést nějaký postřehy z běžného života v týhle zemi, která u nás pořád není úplně známá.

Zápisky jsem se snažil psát záživně, poučně a pokud možno i vtípně. Z blogových zápisků vznikla tato kniha. Je už na laskavém čtenáři, aby posoudil, jak se mi povedlo ony snahy zúročit.

Čína je obrovská země. Tak obrovská a rozmanitá, že se v ní dá najít všechno a cokoliv o ní řeknete, bude v nějakém smyslu pravda. Zážitky dvou cestovatelů se mohou diametrálně lišit. Proto bych chtěl čtenáře upozornit, aby všechna moje pozorování a všechny moje závěry bral

---

¹ Popř. ukradení, upíratění, nalezení atp.

s velkou obezřetností a velkou hrstí soli, jak se říká. Přiznávám, že kniha vyznívá celkem negativně, ale to je zkrátka proto, že negativní jevy člověka více zaujmou, potřebuje se z nich vypsát a podělit se o ně se čtenáři, a určitě je v tom také snaha prodat věci trochu čtivě, a tedy dramaticky. Proto taky časté dovětky nadávající na původce. :) Tím se ale nenechte zmást, můj půlrok v Číně byl po počátečním šoku perfektní a velmi rád na něj vzpomínám. Snad k vám alespoň část těch velmi příjemných vzpomínek skrze tuto knihu dolehne.

A proč Kompletní slepice? Přece byste nechtěli, abych vám takové překvapení prozradil předem.

Obrovské poděkování patří mojí editorce Katce (@KatkaLinhardt), bez jejíž skvělé práce by tato kniha byla kvalitativně mnohem horší; Milanovi (@Mejla) za obrázky, i když pouze ve dvou kapitolách; Dominikovi (@Stroukal) za záchranu vytvořením obálky; Ivě (@IvyInThoughts) za sazbu, obálku a odborné připomínky ke stylu knihy; Vysoké škole ekonomické, mamce a tatřkovi za financování mého čínského dobrodružství; Dr. Chalupníčkovi za to, že mě přivedl na myšlenku někam vyjet; svým čínským kamarádům – zejména těm, kteří mě ubytovali u sebe doma – a svému čínštinářovi Larrymu za bezvadné pohoštění ve své domovské zemi; svým českým kamarádům za to, že jsem mohl zůstat v kontaktu se svojí zemí; čtenářům blogu za přízeň a tomu policajtovi na konci knihy za to, že mě nezatknul.

Za všechny chyby (zejména čínštinářské) si můžu sám. Hejty posílejte na mmister@gmail.com.

Moje video z Číny: <http://vimeo.com/24455011>

Fotky: <http://mmister.rajce.net>

Martin Pánek
Praha
27. září 2012

Doložka editorky

Součástí mé (někdy více a někdy méně) laskavé editace tohoto díla byla neustálá snaha opravovat Martinovo „jí“ a „ní“ používané sveřepě s dlouhým i ve čtvrtém pádu. Jeho důvod, že „to tak je po našem“, jsem po chvíli uznala, ale vymohla si alespoň právo sepsat otravně-poučnou doložku editorky jako důkaz toho, že jsem svědomitě opravovala „jí“ všude tam, kde mělo správně být „ji“. Prostřednictvím této doložky apeluji i na všechny čtenáře, kteří jsou v pokušení používat toto zájmeno stejně blbě, jako Martin. Vždycky jednou za čas totiž určitě potkáte někoho, jako jsem já, kdo vám to dá nemilosrdně sežrat. :)

Katka Linhardtová
červenec 2012

1 Před Čínou

1.1 Příhlaška na výměnný pobyt podána

Dnes (25. ledna 2010) před polednem jsem si podal přihlášku na výměnný pobyt, mezi studenty obvykle zvaný Erasmus, i když v mém případě tak úplně o Erasmus nejde.¹

Protože vím, že vás nejvíc zajímá, kam jsem se přihlásil, řeknu to hned na začátku. Váže se k tomu zajímavý příběh, který záhy odvyprávím.

- Hong Kong University of Science and Technology, School of Business and Management (angličtina)
- Shandong Economic University (angličtina)
- Universität St. Gallen – Hochschule für Wirtschafts-, Rechts- und Sozialwissenschaften (HSG) (němčina)
- Wirtschaftsuniversität Wien (němčina)

Pokud vám připadá, že jsem se zbláznil, tak si vyslechněte celý příběh. Můj prapůvodní seznam totiž vypadal takto:

- Austin, Texas (angličtina)
- něco v Kanadě nebo Nový Zéland (angličtina)
- Singapur (angličtina)
- St. Gallen, Švýcarsko (němčina)

---

¹ Můj pobyt hradí tzv. „jiné zdroje“ neboli stipendijní fond VŠE; nevím, co přesně to je. Možná na to i nějak přispívá čínská vláda, netuším. A jde, tak jako v případě Erasmu, o dvojstrannou dohodu těch škol. Na rozdíl od Erasmu nejde ani koruna z Evropské komise a apanáž se nepřiděluje podle tabulek drahosti států. Všichni, co jedou mimo Evropu, dostanou 65 tisíc, ať už jedou do Číny, Austrálie, Ameriky nebo třeba Singapuru.

Jenže! Oddělení zahraničních styků (OZS²), které má celé tohle pod palcem, mi odmítlo sdělit, kam se hlásí kolik studentů a kde je tudíž jaká šance na výjezd. Jediné, co se mi povedlo vypáčit z doc. Chytila a Dr. Chalupníčka, bylo, že hodně lidí chce do Ameriky, Anglie a na Zéland. Což mi nemuseli říkat, protože to je nabíledni.

Takže vyplnění toho seznamu, kam píšete školy v pořadí podle preference max. ve dvou jazycích, je spíš taková ruská ruleta. Znáte sice kapacitu, ale netušíte, kolik se tam hlásí lidí. Třeba Izrael má kapacitu jeden, dvě irské školy dva studenty. :-/

Přesto jsem byl ochoten mít první dvě místa taková rizikovější a další dvě místa pravděpodobnější. To jsem ještě nevěděl, kolik získám bodů v přijímacím řízení.

10 bodů je za účast v Buddy Systemu. To je program, který se stará o studenty, kteří přijedou na výměnný pobyt na VŠE (ano, i takoví se najdou, dokonce i z USA). Šéfové Buddy Systemu neustále brečí, že studentů se účastní málo a že z naší fakulty ještě méně.

Tak jsem se přihlásil. Zcela neskromně si myslím, že těžko někdo mohl nabídnout něco lepšího než já. Napsal jsem, že mluvím plynně anglicky a německy, určitě budu v Praze, až přijedou, protože tu bydlím, a v případě problémů s kolejí můžu pomoci s vlastním bytem. Ani svoji účast ve výměnném pobytu na gymplu jsem nezapomněl zmínit. Nic z toho nestačilo a nevzali mě. Proslýchá se totiž, že Buddy System je organizace spřízněná s rektorátem. A je veřejným tajemstvím, že rektorátu naše fakulta zrovna nevoní (nebo aspoň nevoněla v té době). Ale bůh ví, jak to ve skutečnosti je, nechci, aby to vyznělo jako nějaký brečení. :)

Takže jsem přišel o deset bodů.

Ale co je horší, za prospěch se dává 70 bodů!!! Za tak pochybné a zavádějící kritérium se dává násobně víc než za cokoli jiného!

Je pravda, že kdysi jsem měl prospěchový stipendium, jak možná někteří čtenáři vědí. To jsem sice měl, ale s prospěchem těsně pod 1,5. A věřte nebo ne, to už je skoro dvacet bodů dole. A na mou duši, na psí uši, ukazovali nám, že jeden z loňských uchazečů měl průměr 1,00!

---

2 Oddělení zahraničních styků VŠE, <http://ozs.vse.cz/>

To prostě na naší fakultě nejde, ani kdybyste se na hlavu stavěli. Kromě toho jsem si ve druháku nevedl zrovna nejlépe, co se prospěchu týče. Za celý druhák jsem měl průměr 2,31 a to s tím přece jenom trochu hne. Ještě nemám všechny známky za tenhle semestr, ale za prospěch dostanu něco mezi 35–40 body. Hm, super, co?

Takže Amerika, Kanada i Zéland odpadají.

Do Evropy jsem nechtěl. Studovat anglicky někde v Itálii, Švédsku nebo Francii mě neláká. A tři měsíce na naučení místního jazyka jsou dost málo.

A tak se mi logicky Singapur posunul na první místo. Na poslední místo jsem si chtěl dát nějakou naprostou tutovku. A tak jsem si tam dal Vídeň v němčině, která má kapacitu 13 míst. V němčině se tolik studentů nehlásí a Vídeň není snad zas tak špatná, i když jsem tam ještě nikdy nebyl :). Více o Vídni později.

Zbývalo zaplnit druhé místo. Do Jižní Koreje je nízká kapacita a místní jsou prý celkem prasata, psal Dr. Hawkins.³ Hlavně ale se dá do Koreje odjet na celý rok a udělat si tam MA⁴ (jo, za jeden rok). Bohužel, tuhle příležitost už jsem letos prošvih, ale tak třeba jindy.

Jak jsem říkal, do Izraele je jedno místo, v Číně prý nepotkáte Číňana – mi říkali. A tak jsem si vybral Hong Kong. Spolu se Singapurem dvě ekonomicky nejsvobodnější země na světě. Rakousko a zejména Švýcarsko na tom ostatně taky nejsou vůbec špatně.⁵

Tak jsem se tedy rozhodl. Podal přihlášku přes ISIS, upravil životopis, přeložil ho do angličtiny a němčiny, jak po mně chtěli, našel jsem kopii certifikátu o zkoušce z němčiny a jel jsem do školy podat přihlášku ještě ručně podepsanou.

Ouha! Něco se pokazilo...

Singapurská škola požaduje TOEFL, tedy certifikát z angličtiny. Který samozřejmě nemám. A který má být na přihlášce do půlky února. A který

---

3 http://dr_hawkins.bloguje.cz/813781-smells-fishy.php. Blog je dnes již bohužel nedostupný.

4 Master of Arts, něco jako Ing. ze zahraničních škol.

5 http://en.wikipedia.org/wiki/List_of_countries_by_economic_freedom

stojí pár tisíc. A který požadují jenom *tři* školy z těch asi 130, které má VŠE za partnery. *No kurvadrát!*

Když já do toho Singapuru tak chtěl. :(

Kdyby jim stačilo, že bych jim slíbil a při Hindlsovi odpřisáhl, že si TOEFL udělám, pokud mě vyberou, tak bych s tím neměl problém. Je fakt, že mě nenapadlo takhle explicitně se zeptat, ale vyrozuměl jsem, že to prostě musí být ještě před testem, co je v půlce února. Hm.

Já bych to sice ještě stihnul, termíny jsou, ale nechce se mi vyhazovat tisíce za něco, co mi pravděpodobně bude naprosto k ničemu, protože do Singapuru odjedou šprti s průměrem 1,00.

Tak jsem se zeptal, jestli si můžu prostudovat brožuru v kanclu OZS, a že si na místě vyberu jinou školu na druhé místo, protože na první se mi tím pádem posunul Hong Kong. Protože jsem měl kritéria celkem jasná, výběr se mi velmi rychle zúžil na dvě destinace. Na Jižní Koreu a Čínu. Korea měla míň míst a navíc to flusání⁶ (!), Čína může být přece jenom zajímavější. Tak jsem tam šoupl Čínu, konkrétně provincii Shandong.

Jak jsem tam tak listoval tou brožurkou, jedna pracovnice OZS mi říkala, že si to mám radši rozmyslet doma, že to je životní rozhodnutí. – Prorocký slova. :)

Tak to bylo tedy k tomu, jak jsem si ten žebříček sestavil, a nyní pár hřejivých slov ke každé destinaci.

Hong Kong

Ekonomicky nejsvobodnější země na světě.⁷ Založit podnik tu trvá pár hodin (ne měsíců jako v ČR), přerozděluje se tam pod 20 % HDP (u nás víc než dvojnásobek). Kam jinam než sem by měl vyrazit libertarián jako já? Navíc tu je spousta zahraničních studentů a cizinců obecně, výrazný britský i čínský vliv. Jenom s místním jazykem bych asi měl celkem problém.

---

6 Podle zpravodajství Dr. Hawkinse flušou Korejci vždycky a všude. Koneckonců si přečtěte ten link z pozn. pod čarou č. 2. ;)

7 Někteří, jako např. moje editorka, namítají, že to není země. To úplně není, avšak na žebříčku zemí podle ekonomické svobody figuruje samostatně, na rozdíl třeba od Bavorska nebo Texasu. Nevím, jak lépe by to šlo pojmenovat.

Jinan, Shandong, Čína

Pokud máte představu, že v Číně je hluboký a centrálně řízený komunismus, tak tuhle představu opusťte. V čínských provinciích jsou obrovské rozdíly. Shandong je jedna z nejsvobodnějších. Zřejmě tam nesmíte říkat moc nahlas, že Mao je zločinec, ale internet (s Googlem?⁸) tam je běžná věc a koupíte cokoliv. Shandong má HDP na hlavu zhruba jako Ázerbájdžán, což nezní zrovna skvěle, ale Jinan je hlavní město, takže by na tom měl být výrazně lépe. A podle zpráv od studentů, co už tam byli, je tam těch Číňanů dost... akorát neumí anglicky. :)

St. Gallen, Švýcarsko

Švýcarsko, země zaslíbená. Země, kde ještě hlas občanů něco znamená, jedna z mála posledních svobodných zemí v Evropě. Země bezcelního cukru a země bez spousty dalších bruselských píčovín. Na druhé straně je St. Gallen jenom 200 km od Mnichova. Ale hlavně máte Alpy hned za barákem. A zdokonalit se ve *Schwyzerdütsch* taky nemusí být tak špatné. A už žádná ostrá ß.

Vídeň, Rakousko

Jak už jsem psal, největší předností Vídně je kapacita. Ale opět Alpy nedaleko, navíc tam maj Prater a Hundertwasserhaus. Nedaleko jsou také známá města spousty neřestí. Totiž Brno a Bratislava. Všimli jste si někdy toho, že centra neřestí mají cosi společného? BRno, BRatislava, BRusel... to nemůže být náhoda. :) A na Vídni musí být něco skvělého, snad je to tím duchem českých přistěhovalců – ale ve Vídni slavila Česká republika svoje první (1996) zlato na MS v hokeji a zatím i poslední (2005).⁹

Byl jsem nicméně stále přesvědčen, že celý tento zápis byl k ničemu, protože mě nikam nevyberou.

---

8 Čtenář si možná vzpomene, že v době psaní tohoto textu bylo nejasné, zda Čína prodlouží Googlu možnost podnikání na čínském trhu.

9 V době psaní tohoto textu to ještě byla pravda.

1.2 Přijímací řízení za mnou

Zatímco minulý článek se zabýval fází vytvoření a podání přihlášky, tento článek bude o přijímacím řízení.

Za průměr 1,93 jsem nakonec dostal 37 bodů. :-/ Takže dohromady v angličtině 77 bodů a v němčině taky 77 bodů (nemusí to bejt stejně).

Den před písemným testem z všeobecného přehledu jsem našel tabulku, na jakou školu bylo potřeba kolik bodů. Jo, přesně tu tabulku, o který mi na OZS řekli, že je tak tajná, že tajnější věc na světě neexistuje. To mě celkem nasralo. Protože jsem zjistil, že třeba do Kansasu bych se dostal s přehledem. >:-/

No nic. Ráno před testem jsem na Wikipedii zjišťoval informace typu v kolika zemích se platí eurem nebo jak se jmenuje premiér Španělska.

Ještě těsně před testem jsem si chtěl dohledat výši HDP Česka a USA, protože jsem věděl, že to potřebuju zjistit na poslední chvíli, abych si to zapamatoval. Jenže ve škole jsem se setkal s problémem. Nebyly volný skříňky. Nakonec jsem si vzal skříňku, kterou nikdo nechtěl, protože prej nefunguje. Já jsem jí ale vytrickoval a normálně jí zprovoznil. 8-)

Ještě štěstí, že jsem si to HDP Ameriky zjistil, v testu se to hodilo.

Test byl zajímavěj. Otázky jako *Kdo to je Daria Klimentová?*, *Jaké je HDP Nového Zélandu?* nebo *Co to je Slovanská epopej?*¹⁰ mě nepříjemně zaskočily. :)

Vedl jsem si ale celkem dobře. Spočítal jsem, že z 50 otázek jsem nevěděl nebo jsem si nebyl jist u 12. Dál se ukázalo, že jsem měl špatně minimálně dvě otázky, u kterých jsem si jist naopak byl. :D Byly to otázky: *Kolik členů má OECD?* a *Kde bude příští olympiáda?* Počet členů jsem napsal správně a vůbec jsem nad tím neváhal. Ale oba dva moji sousedi měli jinou odpověď, takže jsem se nechal zviklat. :-/ Příští olympiádu jsem nekompromisně umístil do Soči... a večer u televize jsem zjistil, že v Soči bude až ta zimní. :)

Mojí záchranou v jedné otázce byla moje neznalost anglického slova *confectioner*. Třetina otázek byla v angličtině a tato otázka se ptala, kdo je největší *confectioner* na světě. Možnosti byly: Mars, Hersheys, Cadbury

---

10 Zde se sluší poznamenat, že test se psal ještě před tím, než byla Slovanská epopej a její (ne)stěhování propírána dennodenně v médiích.

a Nestlé. Říkal jsem si, že *confectioner* asi bude něco s hadrama, takže Hersheys nebo Cadbury. Nakonec jsem tipnul Cadbury, což bylo správně. Ale kdybych věděl, že slovo *confectioner* znamená *cukrář*, bez váhání bych za největšího cukráře na světě označil Nestlé.)

No. Z testu jsem nakonec dostal 42 bodů z 50, s čímž jsem byl naprosto spoký. Proti Slovákům, kteří nemají tušení, kdo nebo co to je Časlavská, Kopicová, Kratochvílová atd., jsem získal kolem 17 bodů. Proti průměrným Čechům zhruba 5–7 bodů. Samozřejmě jsem na některé i ztratil.

V angličtině i němčině jsem tak měl 119 bodů a nezbylo mi než čekat na hranice pro postup do ústního kola.

V pátek OZS oznámilo, že hranice pro postup v angličtině je 107 bodů a v němčině 105 bodů. Takže postup v obou jazycích, pohovor v úterý odpoledne v době, kdy mám zrovna jedinej předmět, kterej mám tenhle semestr zapsanej.

Potřeboval jsem se na ten pohovor připravit, ale v pátek jsem koukal na olympiádu, pak jsem usnul a sotva jsem se v sobotu vzbudil – ani jsem si nestih udělat kafe – volaly mě kamarádky na oběd a procházku po Praze. Sotva jsem se vrátil, zase byla olympiáda. V neděli Cimrman a zase olympiáda, v pondělí práce a pak běžeckej trénink.

Takže když jsem se v pondělí v deset večer dostal k tomu, abych na internetech sháněl informace, chtělo se mi strašně spát. Ale zařek jsem se, že to přerazím poctivou prací, a tak jsem si našel wikistránky univerzit, vytiskl je, a pak jsem se snažil najít stránky příslušných kateder ekonomie nebo něčeho podobného a vytisknout si předměty. To se víceméně povedlo taky.

Před spaním jsem zvládl přečíst ty wikistránky a zbytek se rozhodl nastudovat až ráno.

Ráno jsem si tedy projel předměty a označil si ty, které by mě mohly zajímat. To jsem nedělal z čirého šprt'áctví, jak se asi domníváte, ale z toho jednoduchého důvodu, že jsem byl dvěma pravidelnými členy komisi upozorněn, že se na to ptají.

Vyzbrojen informacemi jsem vyrazil na pohovor.